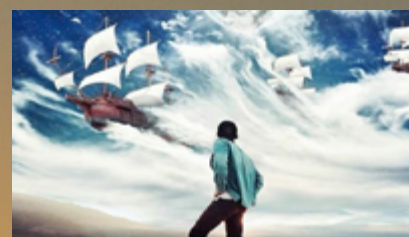

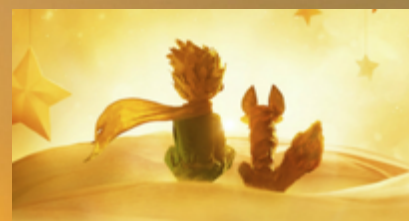
AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

RAZVOJ SPOMINA
IN IMAGINACIJE

MALI PRINC:
POTOVANJE NAVZNOTER

NJEGOVA SVETOST
DALAJLAMA

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

NA NOVA AKROPOLA
FILOZOFIJA · KULTURA · PROSTOVOLJSTVO

20. 8. 2018 OB 20H
WOLFOVA 8, LJUBLJANA
20. 9. 2018 OB 20H
TYRŠEVA 7, MARIBOR

www.akropola.org

AKROPOLITANEC

B E S E D A
U R E D N I K A

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

JULIJ-AVGUST 2018 | ŠT. 37

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

02/620 32 40

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Prevajalka in lektorica: Klavdija Blažun

Grafična oblikovalka: Nija Androjna

V TEJ ŠTEVILKI:

- PSIHOLOGIJA: 4
RAZVOJ SPOMINA
IN IMAGINACIJE
- LITERATURA: 6
MALI PRINC:
POTOVANJE NAVZNOTER
- EX LIBRIS: 9
NJEGOVA SVETOST DALAJLAMA
- STRIP: 11
NOTRANJJI MIR

Na dopustniške dneve se po navadi nestrpno pripravljamo, od njih pričakujemo skorajda čudeže, potem pa dragoceni dnevi oddiha minejo prehitro, morda ne da bi užili vse, kar smo si nadejali. Če se to zgodi, je najlažje pripisati krivdo kratkemu razpoložljivemu času, vendar bi jo dejansko morali naši nezreli psihi. Zaradi naše šibke kontrole nad čustvi in željami namreč izgubljam osredotočenost na pomembne stvari in jih zato ne doživimo, čeprav imamo vse pogoje za to.

Tako kot je namreč treba biti osredotočen, da bi učinkovito opravili delo, prav tako je ustrezna osredotočenost potrebna za kvaliteten počitek.

O tem sem razmišljal na letošnjem dopustu, ko so se v določenem trenutku v moje skrbno oblikovane načrte prikradli nepredvideni dogodki in poskušali v meni ustvariti nejevoljo. Takrat sem pomislil, da je ta čas dragocen in da ne smem dopustiti, da bi meni in bližnjim karkoli pokvarilo pričajuči trenutek. Že to je zadostovalo, da se je "pogled" dvignil nad zamegljena čustva in hvaležno uzrl lepote, ki jih ponujajo narava, prosti čas in dobra družba.

Spomnil sem se latinskega izreka "Carpe diem", ki ga pogosto prevajamo kot "Izkoristi dan" in razumemo kot "Uživaj dan". Mislim, da ta modri rek, ki se mi je kot odrešilna bilka utrnil v mislih v trenutku preteče nejevolje, ne govori o želji po tem, da bi uživali v dnevu, temveč o sposobnosti, da se osredotočimo na dani trenutek in da edinstvenih priložnosti, ki nam jih ta ponuja, ne napravimo.

Okoliščine so vedno nepredvidljive in spremenljive, in le redko kdaj, če kdaj, popolne – zato ne morejo biti krive za zastranitve, ki razpršujejo našo zavest, sicer bi bilo razpoloženje prav vseh nestanovitno. Vendar vemo, da to ni tako, da se na dogajanja odzivamo različno, zato moramo krivca za lastno razpršenost (odsotnost, jezo, žalost, razočaranje ...) iskati znotraj sebe. Našli ga bomo v željah po zamišljenih stvareh oziroma v strahovih, da teh ne bi dosegli.

Torej smo odvisni od naših želja, ki zaslužnjujejo našo dobro razpoloženje in učinkovitost.

Čim namreč kaj ne steče po naših pričakovanjih, se po navadi odzovemo z intenzivno čustveno in umsko aktivnostjo, in naša pozornost ni več tam, kjer se odvija življenje – temveč namesto tega tava v psihični realnosti, ki si jo ustvarjamo sami ... Tako se lahko zgodi, da je tudi sredi še tako čudovitih pogojev naša psiha obremenjena. Ne glede na število razpoložljivih dopustniških dni se nam na tak način ne bo uspelo zares spočiti – predvsem nam ne bomo uspelo vsrkati vseh ponujenih vitalnih elementov, ki jih potrebujemo, da bi napolnili svoje notranje akumulatorje. Ti so namreč bolj psihični kot fizični.

Umetnost učinkovitega življenja se kaže v naši zmožnosti jasnega doživljanja stvari, takšnih, kakršne so, brez dodanih zamegljujočih psihičnih stanj, ki izvirajo iz relativnih želja. To velja za obe področji – kadar si želimo spočiti in kadar se namenimo kaj ustvariti. Ustrezna osredotočenost, ki je možna le ob kontroli želja, nam omogoči, da najbolje izkoristimo čas in pogoje, ki so nam dani.

Morda je lažje začeti nadzirati svojo psiho v prijetnih, počitniških okoliščinah ... Poskusimo in izkoristimo dopust kar najbolje. Nato pa bomo isto lahko izvajali tudi v nekoliko bolj zahtevnih delovnih okoljih. Če nam uspe obvladovati to drobno, a obenem veliko stvar, bomo znali izkoristiti vsak trenutek posebej.

Andrej Praček, urednik

RAZVOJ SPOMINA IN IMAGINACIJE – MISELNA REVOLUCIJA

DELIA STEINBERG GUZMÁN
PRESEDNICA MEDNARODNE NOVE AKROPOLE

Čeprav nas nekaj stoletij loči od miselne revolucije, ki jo je začel Giordano Bruno, je ta revolucija še vedno zanimiva, da se ji pridružimo. Začne se s povečanjem našega spomina, drugače povedano, z vedenjem, kako živeti. Namesto, da gremo skozi življenje kot list v vetru, lahko nabiramo izkušnje ter jih pogumno cenimo in asimiliramo tako, da iz njih potegnemo vse, kar je za nas koristno.

Vedeti, kako živeti, pomeni uporabiti naš spomin, namesto da vedno ponavljamo iste napake, tako da iz svoje knjige izrekov odstranimo pregovor, da je človek edina žival, ki se spotakne ob isti kamen dvakrat, če ne tisočkrat. Spotakniti bi se morali enkrat in če imamo spomin, se ne bi smeli spotakniti nikoli več. To pomeni razvijati naš spomin, tukaj in zdaj.

VEDETI, KAKO ŽIVETI, POMENI UPORABITI NAŠ SPOMIN, NAMESTO DA VEDNO PONAVLJAMO ISTE NAPAKE ...

Razvijati moramo tudi svojo imaginacijo, saj je ta orožje, s katerim lahko ustvarjamo. Če smo prej dejali "znati živeti", bi morali zdaj reči "znati graditi". Imaginacija ne pomeni, da se izgubimo v labirintu fantazijskih podob, ki nas preplavijo, in da pobegnemo pred življenjem, namesto da bi se z njim soočali. Imaginacija je, nasprotno, ogledalo, sposobnost lovljenja podob iz višje dimenzije in moč, da te višje podobe v našem svetu postanejo resničnost. Delo z imaginacijo za vse nas pomeni, da postanemo umetniki, postati umetnik pa za vsakega med nami pomeni, da oblikuje samega sebe. Z imaginacijo lahko dojamemo ideje, ki prebivajo na višji ravni; kadar pri imaginaciji uporabljamo čiste in plemenite elemente, lahko zgradimo čista in plemenita človeška bitja. Potem ko imamo idejo, podobo, arhetip, jo lahko poustvarimo kot pravi umetniki samih sebe.

In ne gre samo za razvoj našega spomina in imaginacije, temveč tudi za to, da znamo ceniti svoje reminiscence in jih sprejeti kot tiho znamenje sveta, ki obstaja danes, sveta, kakršen bo tudi v prihodnje in katerega del smo. Prav v teh reminiscencah je tisti del nas samih, ki je večni in zato ne sprejema smrti. To, kar se nam običajno ne zdi zanimivo, ali to, česar ne razumemo, nenadoma oživi, dobi barve in pomen: zdaj vemo, zakaj in čemu nekaj delamo. Da povzamemo: naša revolucija je v vedenju, kako živeti z uporabo spomina, in vedeti, kako graditi z uporabo imaginacije, da bi lahko Bili.

Spomniti bi se morali tudi tistega starega vzhodnega učenja, ki pojasnjuje, kaj je spomin. V skladu s tem učenjem je spomin eden od vidikov zvestobe samemu sebi. Kdor je zvest samemu sebi, kdor se spomni, kdo je, kdor samega sebe prepozna in kdor se gradi, ima spomin. Ta oseba verjetno ne more odgovoriti s popolno gotovostjo na vprašanje: "Kdo sem?" toda nam lahko preda zelo pomembno sporočilo, ki nam lahko pomaga narediti prvi, odločen korak na Poti evolucije.

Vir: Delia Steinberg Guzmán: "Recuerdos y reminiscencias"

DELO Z IMAGINACIJO ZA VSE NAS POMENI, DA POSTANEMO UMETNIKI, POSTATI UMETNIK PA ZA VSAKEGA MED NAMI POMENI, DA OBLIKUJE SAMEGA SEBE.

MALI PRINC: POTOVANJE NAVZNOTER

KRUTIKA MEHTA

Zdi se, da je večini starodavnih tradicij skupen prevladujoč mit o dolgem in težavnem potovanju junaka, ki se spopada z nevarnostjo ali smrtjo in premaguje ovire, nato uresničuje svojo nalogo in se nazadnje vrne domov. V starem Egiptu, Grčiji in Rimu, med drugim, so na nekatere od teh junakov gledali celo kot na bogove. Herkul in Ardžuna sta primera takih junakov, ki sta s tem, ko sta se spopadala z monumentalnimi izzivi, notranje zrasla in razvila svoje resnične potenciale. Morda smo tudi mi tako kot ti junaki na svojem potovanju v odkrivanju svojih potencialov. Morda se v tem potovanju skrivajo odgovori na vprašanja o smislu in namenu našega življenja!

Mali princ Antoine de Saint-Exupéryja je čudovita in ganljiva pripoved o princu, ki se poda na potovanje, da bi našel odgovore na univerzalna vprašanja o človekovem obstoju. Globoke ideje iz te knjige vabijo tudi samega bralca, da se poda na podobno potovanje.

"Sem, kdor sem, in imam potrebo po tem, da sem."

"Najpomembnejša so enostavna zadovoljstva, ki so tako vseprisotna, da lahko vsi najdemo radost v njih ... Sreča ni v predmetih, ki jih zbiramo okoli sebe. Da bi jo našli, moramo le odpreti svoje oči."

Da bi odkrili pomen teh idej, da bi se začeli poglobljati vanje in da bi resnično zrasli kot človeška bitja, se moramo podati na potovanje globoko vase. Le takrat bomo lahko odgovorili na največje od vseh vprašanj: "Kdo sem?" Morda tisto resnično bitje, naš pravi jaz, presega navade in zunanje okoliščine,

ki običajno določajo našo identiteto. Da bi vedeli, kdo smo, moramo preseči te površinske definicije in poiskati večni vidik, naš resnični potencial, morda vir resnične sreče in radosti.

Toda kako naj začnemo to zahtevno in zagonetno potovanje?

"To je vprašanje discipline ... Vsako jutro, ko končaš z umivanjem in čiščenjem, moraš poskrbeti tudi za svoj planet."

Ne moremo rasti, če se ločimo in izoliramo od sveta, če z njim nismo povezani. Moramo biti del našega planeta, živeti "tukaj in zdaj", z izzivi, s katerimi smo rojeni in ki se lahko pojavijo v osebnih odnosih, na delu, pri družbenih obveznostih. Da bi se aktivno vključili v življenje, moramo delati z disciplino in odgovornostjo. Exupéry spoznava, da prav "teženje" k tem izzivom ustvarjajo priložnosti, v katerih se izkaže, da smo se pripravljani učiti, da bi se z razvojem svojih potencialov za še kakšen korak približali našemu notranjemu Malemu princu.

Mali princ kmalu sreča lisico:

"Prosim ... udomači me," je dejala lisica.

"Kaj pomeni 'udomačiti'? je vprašal Mali princ.

"To pomeni: ustvarjati vezi," je odgovorila lisica.

Metaforično gledano avtor naka-
zuje na potrebo, da ukrotimo svoje
animalne želje in težnje, da bi
bili sposobni ustvarjati "vezi". Ko
ustvarimo vezi, ustvarimo sovis-
nost ter se osvobodimo osebnih in
animalnih vzgibov. S tem prevza-
memo odgovornost, da se bomo
z nekom povezali tako, da bomo
vključili cele sebe, osvobojeni oseb-
nih interesov in subjektivnosti.

Ob tem se lahko spomnimo na starodavni egipčanski pojem
"netra", ki pomeni, da damo smisel vsakemu našemu dejanju.
Ničesar ne prepustimo naključju. Lahko je nekaj tako eno-
stavnega, kot je prirezovanje rastline, ali pa tako zapletenega,
kot je pisanje znanstvenega traktata. Da bi dali nečemu smisel,
moramo biti prisotni v tem trenutku ter svojo celotno pozor-
nost nameniti temu, kar delamo.

**Lisica je dejala: "Zame si samo majhen deček, le eden od
tisoč drugih majhnih dečkov. In ne potrebujem te. In ti ne
potrebuješ mene. Zate sem samo lisica kot sto tisoč drugih
lisic. Toda če me ukrotiš, bova potrebovala eden drugega.
Ti boš zame edini na vsem svetu. In jaz bom zate edina na
svetu ... Vzljubiš samo to, kar udomačiš."**

Lisica je tu za bralca s svojim lastnim primerom poudarila,
zakaj je bila vrtnica na planetu Malega princa zanj tako
posebna. Mali princ se je šele potem, ko je naletel na vrt, poln
vrtnic, spomnil, da čeprav so bile vse vrtnice videti enako,
je bila njegova vrtnica najlepša. To, da je zanj skrbel in jo

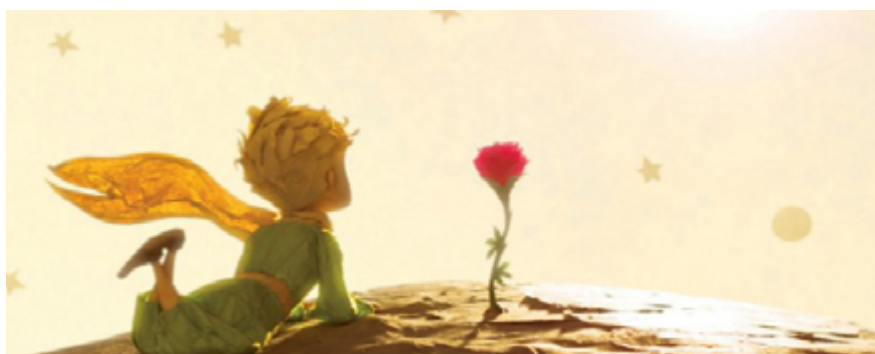
hranil, jo je naredilo edinstveno in dalo poseben pomen
njegovemu odnosu, ki ga je gojil z njo.

Enako velja tudi za naše odnose, naj bo to z ljudmi ali našimi
načeli. Povezave, ki temeljijo na negotovosti, so krhke, kadar
pa temeljijo na brezpogojni ljubezni, pri kateri ni strahu, post-
anejo močne in napolnjene s smislom. Podobno je tudi naš
odnos z življenjem odvisen od tega, kaj mu dajemo. Če smo
polni strahu, nam bo življenje prineslo okoliščine, v katerih
se bomo morali spopasti s strahom. Dalo nam bo številne
priložnosti, da se naučimo ta strah premagati in ga preseči.
Toda ali se lahko s svojimi izzivi spopadamo junaško? Ali pa
bežimo pred okoliščinami, ki bi nam lahko odvzele stabil-
nost? Vzpostavljane vezi, vnašanje smisla in pravičnosti v
vsako dejanje zahtevajo napor – toda to je začetek potovanja
navznoter, ki nam bo pomagalo k introspekciji, refleksiji,
poznavanju sebe in postopoma razkrilo naš skriti potencial.

**"In zdaj ti povem skrivnost, zelo preprosto skrivnost: treba
je gledati s srcem; bistvo je očem nevidno ... Najlepših stvari
na svetu ne moremo videti ali se jih dotakniti, čutimo jih
lahko le s srcem."**

Bistvo je vedno očem skrito. Ne moremo ga
dojeti prek svojih čutil. Moramo ga doživeti in
živeti.

Kaj je ta čudež, imenovan življenje? Kaj
je takšnega v naravi, da tako globoko in
nezadržno nagovarja nekaj v nas? Kadar

zahajajoče sonce večerno nebo obarva v vijoličasto in rožnato; kadar travnik polno zacveti in vsak cvet dvigne svojo plešočo glavico, pogledujoč proti nebu; kadar se brstički na sadnem drevju iz dneva v dan debelijo, dokler ne dozori v sadež – kaj je ta skrivnostna sestavina, ki očara našega duha? Ta skrivnostna "sestavina" presega naše subjektivne čute; ne moremo je dojeti z našim znanjem ali mnenji. Verjetno lahko takšno močno, čeprav obenem subtilno življenjsko silo, ki prežema celoten univerzum, dojamemo intuitivno. Naravi vlada vrsta zakonov, ki veljajo tudi za nas, saj smo tudi mi del narave.

"To, kar puščavi daje lepoto," je dejal Mali princ, je pomisel, "da se nekje v njej skriva vodnjak ..."

Stari Grki so govorili o *nousu*, bramanska tradicija uči o *arupi*. Če dve geografsko oddaljeni in kulturno različni filozofski tradiciji, ena vzhodna in druga zahodna, govorita o isti ideji, gre verjetno za univerzalno resnico – obstoj sveta nad otipljivo dimenzijo, kjer živijo arhetipi Resnice, Lepote in Pravice – izvora vsega v fizičnem svetu. Toda kako naj začnemo svoje iskanje tega sveta?

"Kup kamnov preneha biti kup kamnov v trenutku, ko o njih začne kontemplirati en sam človek, ki v sebi nosi podobo katedrale."

To, kar nas poveže z nečim večjim od nas, je naša imaginacija. Kadar uporabimo imaginacijo in delujemo nanjo, damo obliko abstraktnim, neotipljivim idejam. Imaginacija je orodje, s katerim lahko doživimo to, kar je v nas nevidno. Pomaga nam, da zaslutimo svoje skrite potenciale in da vidimo tisto bistveno v nas. Toda da bi premostili prepad med domišljijo in nevidnim svetom, je treba uporabiti moč volje, da bi delovali, da bi ideje manifestirali.

Izbira je vedno naša: biti ali ne biti? Podati se na to notranje potovanje raziskovanja sebe, ki zahteva napor in premagovanje naših osebnih meja? Ali mirno živeti v nevednosti

naše cone udobja? Vzeti lok in se boriti v pravični vojni kot Ardžuna iz Bagavadgite ali se umakniti iz bitke življenja z vsemi priložnostmi za rast, ki jih ponuja? Vzeti rdečo tabletko kot Neo iz Matrice ali modro tabletko, ki nas vrne v nezavedajočo se nevednost?

Da bi izrazili svoj potencial, moramo narediti herojsko izbiro: vztrajno si prizadevati v iskanju bistva, videti naše izzive ne kot težave, ampak kot priložnosti, da damo smisel vsakemu našemu dejanju, da iščemo Resnico ter si prizadevamo povezati z nevidnim v nas in univerzumu.

"... prijel me je za roko. Toda še vedno je bil nekoliko prestrašen. Ni prav, da si prišel. Trpel boš. Zdelo se bo, kot da sem mrtev, a to ne bo res. Razumeš. Predaleč je. Ne morem vzeti tega telesa s seboj, pretežko je."

Nismo ločeni od narave. Smo njen sestavni del. In podobno kot drevesa vsako jesen s sebe otresejo listje, tako kot vsaka pomlad prinese ponovno rojstvo, tako imamo tudi mi svoj cikel – cikel življenja in smrti. Verjetno tudi mi "slečemo" svoje telo, da bi se pripravili na ponovno rojstvo, da bi se tako naše potovanje nadaljevalo ... Edina razlika je, da usoda človeka pričakuje v nevidnem svetu arhetipov. In čeprav ne vemo, kaj nas čaka v nadaljevanju poti, je naša slava v tem, da si upamo hoditi naprej.

"V svetlobi mesečine sem strmel v to blede čelo, zaprte oči, te kodre las, ki jih je vihal veter. To, kar gledam, je le lupina. To, kar je najpomembneje, je nevidno." 🌙

UNIVERZALNA ODGOVORNOST

Prepričan sem, da je nujno treba razvijati občutek, ki ga imenujem univerzalna odgovornost. To morda ni natančen prevod tibetanskega izraza, ki ga imam v mislih – *chi sem*, kar dobesedno pomeni univerzalna (*chi*) zavest (*sem*). Čeprav ideja odgovornosti pri tibetanskem izrazu ni neposredno razvidna, jo zagotovo vključuje. Če rečem, da lahko in moramo zaradi skrbi za blagor drugih razviti občutek univerzalne odgovornosti, s tem nikakor ne trdim, da je vsak posameznik neposredno odgovoren, denimo za vojne in lakoto v različnih delih sveta. V budistični praksi se nenehno opominjamo na našo dolžnost služenja vsem čutečim bitjem v vseh vesoljih. Podobno se teist zaveda, da predanost Bogu vključuje iskreno prizadevanje za dobro vseh Njegovih bitij. Toda nedvomno so določene stvari, na primer revščina v neki vasi, oddaljeni petnajst tisoč kilometrov, popolnoma zunaj posameznikovega vpliva. Ni torej potrebno priznanje krivde, temveč, ponovno, preusmeritev srca in uma od sebe k drugim. Razviti občutek univerzalne odgovornosti – univerzalne razsežnosti vsakega našega dejanja in občutek za enako pravico vseh bitij, da so srečna in ne trpijo – pomeni, da dosežemo posebno naračnanost uma: ko vidimo priložnost, da bi lahko storili nekaj dobrega za druge, bomo dali temu prednost pred zaščito naših lastnih ozkih interesov. Čeprav nam seveda ni vseeno, kaj se dogaja na drugi strani sveta, to sprejmemo kot del narave, svojo energijo pa usmerjamo v to, kar lahko storimo tukaj in zdaj.

ETIKA SAMOOBVLADOVANJA

Nediscipliniran um je kokor slon. Če mu dopustimo, da brez nadzora lomasti naokoli, bo povzročil opustošenje. Toda škoda in trpljenje, ki nas doletita zaradi pomanjkljivega obvladovanja negativnih umskih vzgibov, daleč presegata škodo, ki jo lahko povzroči podivjan slon. Ne le, da je lahko posledica takšnih vzgibov uničenje stvari, temveč lahko ti povzročijo tudi trajno trpljenje za nas same in za druge. S tem ne želim povedati, da je um (lo) po naravi uničevalen. Pod vplivom zelo negativne misli ali čustva se morda zdi, kot da ima um eno samo lastnost. Toda če bi bila, na primer, sovražnost nespremenljiva značilnost zavesti, potem bi morala biti zavest vedno sovražno naravnana. A to očitno ne drži. Pomembno je razlikovati med samo zavestjo in mislimi oziroma čustvi, ki jih zavest doživlja.

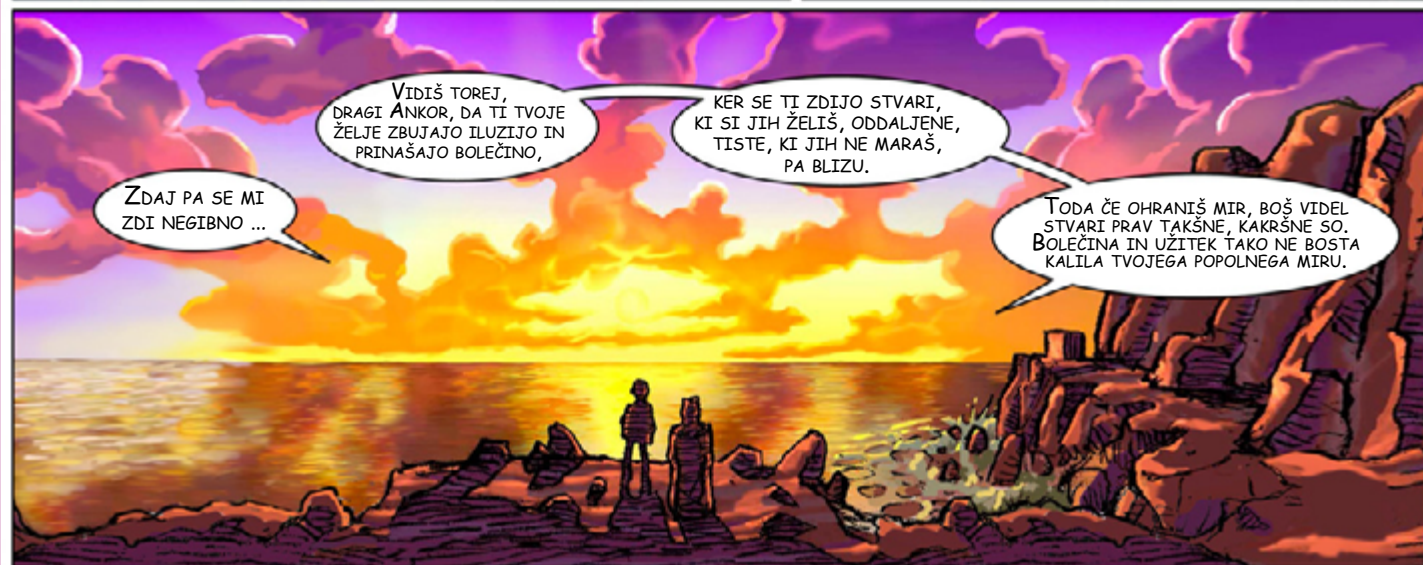
*

Naravo uma si lahko predstavljamo kot vodo v jezeru. Ko vihar razburka vodo, jo skali blato z jezerskega dna, tako da postane motna. Vendar narava vode ni blatna. Ko pa je vihar mimo, se blato poleže in voda je spet čista.

Morda večinoma domnevamo, da je um oziroma zavest svojstvena in nespremenljiva bitnost. Ko pa ta pojav podrobneje preučimo, ugotovimo, da ga sestavlja cela paleta dogodkov in doživetij. Mednje spadajo naše čutne zaznave, ki so neposredno povezane s predmeti, pa tudi naše misli in čustva, ki jih posredujemo s pomočjo jezika in pojmov. Je tudi dinamična: z zavestnim prizadevanjem lahko spreminjamo naša umska in čustvena stanja. Vemo, denimo, kako tolažba in pomirjujoče besede pomagajo pregnati strah. Tudi naklonjenost in nasveti, ki omogočijo globlje zavedanje, lahko na podoben način pomagajo ublažiti depresijo.

NOTRANJI MIR

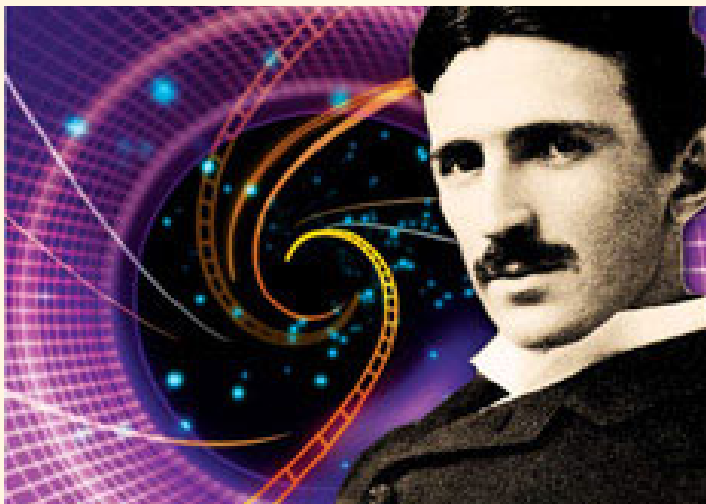

Vir: <http://www.filosofiaparalavida.com.uy/comic/141-capitulo7>

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Dogodki za mesec AVGUST 2018.

Dogodki potekajo v prostorih društva v Ljubljani in Mariboru ali na vnaprej razpisani drugi lokaciji.

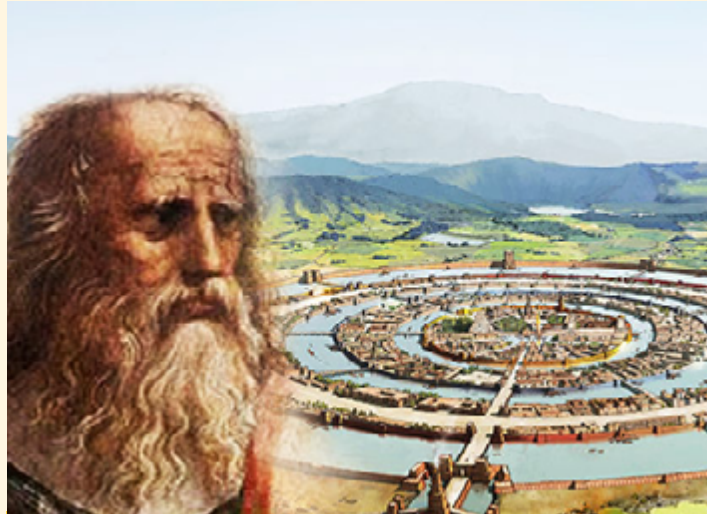
TESLA — ČUDEŽNA MOČ IMAGINACIJE

Predavanje

ČETRTEK, 2. AVGUST, OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Vstop prost!

PLATON IN ATLANTIDA

Predavanje

ČETRTEK, 16. AVGUST, OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Vstop prost!

ALKIMIJA — UMETNOST NOTRANJE TRANSFORMACIJE

Predavanje

TOREK, 21. AVGUST, OB 19:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Vstop prost!

ČUSTVENA IN SOCIALNA INTELIGENCA

Predavanje

ČETRTEK, 30. AVGUST, OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Vstop prost!

KNJIGE IN REPLIKE V PRODAJI

Knjige in replike lahko kupite v prostorih društva.

Lahko jih naročite tudi preko maila na info@akropola.org.

NAŠE KNJIGE

FORMAT 130 x 205 mm
64 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 130 x 205 mm
159 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

FORMAT 130 x 205 mm
102 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 105 x 148 mm
32 STRANI
MEHKA VEZAVA
CENA: 2 €

ARHEOLOŠKE REPLIKE

Arheološke replike so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobj in predstavljajo kulturno dediščino človeštva. Vsak posamičen izdelek je skrbno izdelan v ateljeju Nove Akropole. Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je lahko odlično darilo.

Grčija in Rim

Egipt

Slovenija

**ŽIVLJENJE JE ODMEV.
KAR POŠLJEŠ OD SEBE, PRIDE NAZAJ K TEBI.
KAR SEJEŠ, TO ŽANJEŠ.
KAR DAŠ, TO DOBIŠ.
KAR VIDIŠ V DRUGIH, OBSTAJA V TEBI.
ZAPOMNI SI, ŽIVLJENJE JE ODMEV.
VEDNO SE VRAČA K TEBI.
ZATO DAJAJ DOBRO.**

KITAJSKI PREGOVOR

